

2019. május 8-11-ig a 7.a és 7.b osztályok közös osztálykiránduláson vettek részt Horvátországban, a Határtalanul! program keretén belül.

Iskolánkban ez az évfolyam volt az első, akik pályáztak és részt vehettek ezen a remek kiránduláson.

A rengeteg történelmi, földrajzi ismereten túl sok-sok közös élménydús programban volt részünk.

1. nap Május 8.

Kora reggel autóbusszal indultunk útnak: 47 tanuló és négy kísérő tanár: osztályfőnökeink Zsuzsa néni és Anita néni, illetve Betti néni és Ivett néni. Idegenvezetőnk Nagykanizsán csatlakozott csoportunkhoz. Az országhatárt Pécs érintésével Udvar településnél léptük át. Az első programunk a határ közeli **pélmonostori** általános iskolában volt. Itt egy kedves kis műsorral várt bennünket az iskola magyar tanárnője és néhány lelkes kis tanítványa: mesét mondtak, táncoltak, népdalt énekeltek. Mint megtudtuk a magyar nyelvet választható nyelvként tanulhatják a diákok. Miután megnéztük az iskolájukat, egy göcseji népdalcsokrot énekeltünk. Utunkat folytatva a közeli **Nagybodolyára** érkeztünk. A tájházat Mari néni mutatta meg: hogy éltek ezen a tájon az elmúlt századokban. Mint megtudtuk, a településnek 100 éve még több mint 1000 magyar lakosa volt.

Következő megállónk a **Kopácsi rét Nemzeti Park** volt. Ez a Drávaszögben elterülő, változatos élőhelyeket magába foglaló természetvédelmi terület. Határos a magyarországi Duna–Dráva Nemzeti Parkkal, és szerbiai Felső-Dunamellék Természetvédelmi Rezervátummal is. Látogatásunk során fapallókon, a mocsaras-lápos terület fölött sétálva számtalan teknőst, halakat, madarakat vehettünk szemügyre. □

Programunk ezután **Eszék** városában folytatódott. A Dráva jobb partján fekszik, az eszéki híd az évszázadok során a Dráva legfontosabb átkelőhelye volt. Itt állt egykor az a török fahíd, melyet Zrínyi Miklós égetett fel. 1849-ben pedig itt zajlott a szabadságharcunk legnagyobb magyar veszteséggel járó ütközete. Belvárosi sétánk során megtekintettük a magyar vonatkozású, főbb nevezetességeket, majd jöhetett a szabadprogram! A hosszú nap

végén kora este érkeztünk **Csúzára**, ahol elfoglaltuk a szállásunkat, majd finom vacsora után aludni tértünk.

2.nap Május 9.

Reggeli után a Duna menti **Kiskőszegre** utaztunk. Itt egy hatalmas méretű háborús emlékművet néztünk meg, csodálatos kilátással a kanyargó folyóra. Ez az építmény Kiskőszeg jelképe, a hegytetőn áll és tiszta időben még a Villányi-hegység is látható róla.

Ezután egy hosszabb, 300 km-es utazás következett, hiszen a következő program az ország fővárosának, **Zágráb**nak a megtekintése volt. Az eső nem szegte kedvünket, lelkes idegenvezetőnket követve ismerkedtünk meg a Száva folyó partján elterülő , egymillió lakosú város múltjával. A város főterén épült katedrálisban, melyet Szent László királyunk kezdett építtetni, a magyar rovásírásra emlékeztető hatalmas feliratokat fedeztünk fel. Itt őrzik Szent László palástját. illetve itt nyugszik Erdődy Tamás, Frangepán Ferenc és Zrínyi Péter is. Zágráb másik híres épülete, a Szent-Márk templom érdekessége, hogy jellegzetes tetőcserepei az 1800-as évekből, Magyarországról származnak, és Horvátország, Dalmácia, Szlavónia és Zágráb városának címerét ábrázolják. Az eső mosta történelmi sétánk végállomásán, a Jellasics téren álló Jellasics szobor kardjának érdekes történetét is megismerhettük, amely már nem Magyarország, hanem Belgrád felé csap!

A nap végén két órás buszozás várt ránk, hiszen a tengerparton volt a következő szállásunk. Rijeka felé közeledve kitisztult az égbolt, és végre kisütött a nap!

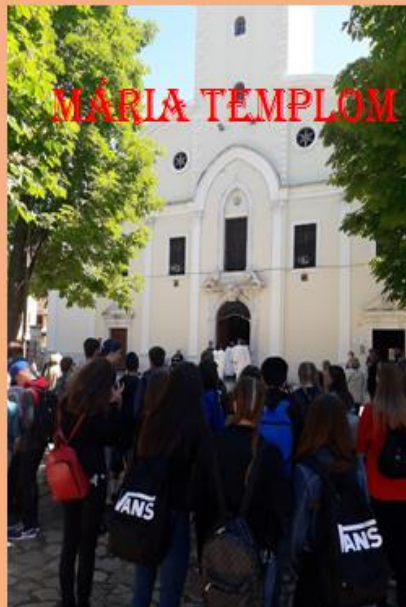

3.nap Május 10.

Reggeli után úticélunk **Fiume, horvátul Rijeka** a Kvarner-öböl partján fekvő település volt. Ez Horvátország legfontosabb kikötője és harmadik legnépesebb városa Zágráb és Split után. A magyarok szempontjából azért is fontos ez a város, mert a Monarchia idején ez volt a legnagyobb kikötője Magyarországnak.

Mai programunkban először a Tersatto hegyen álló várat kerestük fel, melyet a 13.században épített a magyar Frangepán család. A szép időben csodálatos kilátás tárult elénk a városra és a tengerre. Ezután megtekintettük a magyar hadihajók emlékét őrző Mária búcsújáró templomot. A hegyről a több, mint 500 lépcsőfokos lefelé vezető séta után elérkeztünk a történelmi belvárosba. A korzón sétálva megtekintettük az Óratornyot és a kikötőt. A sétálóutcát elhagyva felkerestük és megkoszorúztuk Baross Gábor emléktábláját, aki vasminiszterként a Monarchia idején a vasútfejlesztésben szerzett elévülhetetlen érdemeket.

A vásárlással és étkezéssel eltöltött szabadidő után tovább utaztunk **Opátijába**, vagy **Abbáziába**, ebbe a csodaszép városba. Különleges klímája miatt főleg légúti betegségek gyógyhelyeként ismert. A századfordulóra a Monarchia második legnagyobb üdülőhelye lett, ahol több neves személyiség, köztük I. Ferenc József és több király és művész is megfordult. Szanatóriumait többnyire magyar orvosok vezették. Strandsétányát a 19–20. század fordulóján kezdték kiépíteni, mígnem 12 km hosszú lett, neve az olasz eredetű: *Lungomare*. Itt **dr. Markusovszky Lajos** emléktábláját kerestük fel és koszorúztuk meg. Ő honvédorvosként a modern magyar egészségügyi oktatás egyik megszervezője, a Magyar Tudományos Akadémia tagja volt. Szabadidőnkben fagyiztunk, ajándékot vásároltunk és kellemes sétát tettünk a pálmafákkal szegélyezett parton. Ez volt utazásunk legszebb napja.

BAROSS GÁBOR EMLÉKTÁBLA MEGKOSZORÚZÁSA

4.nap Május 11.

Az utolsó napunkon a magyar határ közeli **Varasd** felé vettük az irányt. Úticélunk Zágrábtól 81 km-re északra, a Dráva partján fekszik. A település történetéből megtudtuk például, hogy a török háború idején Varasd Horvátország tényleges fővárosa is volt a veszélyeztetettebb Zágráb helyett. A testvérvárosunk legnagyobb látnivalója a vár, amely a városközpont északnyugati részén található. A vár a 16. század végén az Erdődy családnak lett. Ezen kívül különböző stílusban épült templomok, paloták sora tárult elénk. Remekül gondozott, és megóvott épületei Prága után Európa legfontosabb barokk emlékévé teszik.

Utazásunk következő állomása **Felsőzrinyifalva** volt. Ez a kistelepülés Csáktornyától 10 km-re délre a Dráva partján fekszik. 1664-ben az itteni erdőben érte halálos baleset Zrínyi Miklóst gyanús körülmények között vaddisznó vadászat közben. Ennek emlékét őrzi a Zrínyi-emlékoszlop, mely eredetileg Zrínyi halálának helyén állt, ma azonban a Felsőzrinyifalva központjában levő parkban található. Itt koszorút helyeztünk el, közben történelem tudásunkat elevenítettük fel és szereztünk újabb ismereteket.

Utolsó megállónk **Csáktornyán** volt, amely hosszú évekig a Zrínyi család sásfészke volt. A városban tett sétánk során ellátogattunk a Várhoz, illetve felkerestük Zrínyi Miklós szobrát. Aztán egy kis szabad időt vásárlás után búcsút vettünk Horvátországtól, és Magyarország felé vettük az irányt. Kellően elfáradva az esti órákban érkeztünk meg Zalaegerszegre, az iskola parkolójába. A több, mint 1000 km-es útunk során összegyűjtött sok szép élménnyel, a csapatépítő esti beszélgetésekkel, valamint új barátságokkal feltöltődve búcsúztunk el egymástól és Horvátországtól. Köszönjük e csodálatos utazást a szervezőknek!

Palkovics Réka, Cselesznik Réka 7.a

Pali Kitti, Molnár Noémi 7.b